

The Gospel to Ioann (John). Konikovo, Aegean Macedonia. Late 18th century

Abstract: The text was accidentally found in the Church library of Alexandria in Egypt, in 2003 by Finnish historian and philologist Mika Hakkarainen from the University of Helsinki. The manuscript is the original translation of the Gospel, and it is the oldest gospel in modern vernacular Macedonian, not "Old Church Slavonic". Made in the form of handwritten liturgical book by an unknown translator from the late 18th century, and copied and corrected in spelling by hieromonk Paul Bozhigropski Protosingel, born in Konikovo, Pella district. The text of the original manuscript in uncial letters was transcribed by Finnish linguist Jouko Lindstedt and Lyubomir Spassov from the SS Cyril & Methodius univerzity in Skopje. Used are combinations of ordinary and emphasized letters in order to endorse the speaker system of syllables and letters, and colorful glosses (voices) that are omitted in the modern Macedonian language (Ѓ, Ѕ, Ї, Ю, Я, Ц, , etc.) in the middle of last century. For easier reading and approach to today reader the orthographic peculiarities of the dialect of that time in the transcription are neglected and left to further linguistic study ...

[p.001] Ot Ioánna.

Utpérvu béši réčta, i réčta béši sôs Bóga, i Bóg béše réčta. Vóa béše utpérvu sôs Bóga. Síte rabóti zardí níz lakardíata sá činía, i bíz négu né sa činí níkue ut kólku sá činía. Uf négu béše živót: i zivótut [p.002] béše sfétut ná ljúditu. I sfetílutu uf temnínata sféti, i temnínata né gu rasbrá. Sá činí edín čuvék puštén ut Bóga, ímitó mu Ioánn. Vóa duídé ná martyriá dá martyriá zardí sfetílutu, dá verúvat síte zardí níz négu. Né béše ón sfetílutu, amí dá martyriá zardí sfetílutu. Béše vídelutu istínckutu toa štô profetúva sékuí Čuvék štó íde ná sfétut. Ná sfétut béše: i sfétut zardí níz négu sá činí: amí sfétut né gu puzná. Ná sfóite mu duídé, i sfóite mu né gu priáa. I kólku gû priáa ná níz dadé puvélja dá sá Čínat čéda Bóžii, síreč, ná tie štó verúvat ná ímito mu. Tie štó néto ut kráv, néto ut sakánitu ná snágata, néto ut sakánitu čuvécku, amí ut Bóga sá rodía. I réčta sá činí snága i sá zasidé uf nás, i vídohmi slávata mu, [p.003] sláva katû ná sýn edinoróden ut Tátkutu, Pálen dárba i istína. Ioán martyrisá zardí négu, i vikná i kažá: vóa é deká íde pû méne sá činí prét méne: zaštó mí béše pónaprěšen. I ut ispolnénitó mu nía síte priěhmi, i zimáhme dárba vrás dárba. Zaštó zákonut sá dadé zardí níz Moýsěa, amí dárba i istínata sá činí zardí níz Iisûs Hristós.

Sfetóu i Velíkou Nedélû Páski ná Večérniju.

Ot Ioánna.

Béše dóckana ná toa dén právníut ut sédmicata, i béa vrátite zatforěni, támu déka béa Učenicite sobráni zardí stráhut Iuděicki, duídé Iisûs, i zastaná pûsréde, i véle ná níz, mîr ná vás. I ká kažá vaa lakardía, mû pukažá rácitě mu i rebruto mu, i Učenicite sá zaraduvaa [p.004] ká vídoa Góspuda. I Iisûs pák mû kažá: mîr ná vás: ká má puští Tátku, i ťaze pûštam vázi. I ká rečé vóa, duíná ná níz, i rečé: zimáite Dûh Sfetíi. I ná kógutu grěhuvite próstite, sá prustěni, i ná kógu záprite sá zaprěni. I Őomâ štó sá véliše bliznák, edín ut dvanáiste, né béše sôs níz, kóga duídé Iisûs. Mû vélea úbo drûzite Uceníci: vídohmi Góspuda. I ón mû rečé: akû né vídam ná rácitě mu nisjánite út karffíte, i akû né kládam prástut mî ná nisjánite ut karffíte, i akû né kládam rákata mî ná rebruto mu, né ke verúvam.

Punidělnik ná Vilígden.

Ot Ioánna.

Bóga níkuí nékuí pát né gu vidé: edinoródníut Sýn, štó é uf pázvata ná Tátkutu, ón gû razrečé. I vaa é martyriata ná Ioánna, kóga puštía [p.005] čifútutu ut Ierusalím Pópuve i Levíte, dá gû pítat tí kói si. I omologisá, i né sa utfarlí: martyrisá, i rečé óti né sam ťazi Hristós. I gû pitáa: štó si úbo, Ilía li si tý? i véle né sam, Profítut li si, i otveštá, né. I mû vélet: kói si úbo, dá dádimě ótvet ná tie deká ná puštía: štó véleš zardí sébesi. Rečé ťaze sâm glásut ná toa deká víka vnátre uf pustíni: ispravěite páhut Gospodýnuf, kâk rečé Isaíla Profítut. I puštěnite béa ut Fariséite. I gû pitáa: i kažaa, zaštó úbo krástiš, katû né si tí Hristós, néto Ilía, néto Profítut. Ioán otvestá, i rečé: ťaze krástam uf vóda: amí toa stóe pûsréde ná vás, toa štó vie né gu puznávate. Vóa é štó íde pû méne, toa štó sá činí prét méne, ná toa štó ťaze né sam [p.006] dostóen dá utvářzam rémenut ná skórnatá mu. Vie sá činía ná Viθavarán utsprótiva ná Iordána, támu deká Ioán krástesi.

Ftórnik ná Vilígden.

Ot Ioánna.

NÁ tóa vrémi Pétar staná i tarčé tá duidé ná gróbut: i sá navidûva i gléda sámi rízite deká léžea: i sá varná názat, i sá Čúdesi uf sébesi tóa štó sá činí. I étu i dvá ut tîe deká ódea tóa dén ná inó sélû, i tóa štó é daléku ut Ierusalím séiset stáda, ímitó mu Emmaús. I vîe zburûvaa megiû nîh zardí sîte vîe deká sá činía. I támu deká zpurûvaa i sá utbíraa, i sám Iisûs nábliží i ódeši sôs nîh. I óčité mu sá zapíraa dá né gu puzná~at. I mû reČé štó sa lakardíite vîe štó zburûvate idín sôs drûg tûka deká ódite, [p.007] i sté poílni. I otveštá edínjut ímitó mu Kleópa, i mû reČé: tí sám ká sédiš uf Ierusalím né znáíš tîe deká sá činía vnátre úf négu ná vîe déna. I mû véle kóe, I óni mû kažáa: rabótite štó sá činía zardí Iisûsa Nazorêut, tóa štó sá Činí čuvék Profítin sýlen i ná rabóti, i ná lakardíi prét Bóga, i ná sîte ljúde. I kâk gû pridadóa Vladícite i naprésnité ni ná sádba umrěšna, i gû krastosáa. I nîe sá nadévame óti vóa é štó kî otkíne Israíla: amí sôs vîe sîte trí déna sôs vóa dén íma vóa dén, utkâk sá činía vîe. Amí i nêkue žéni ná zatresóa, tîe štó utídua ránutu ná gróbut. I ká né naídéa Snágata ná Iisûsa, duídóa i kažáa kâ vidóa i vidénie Aggélcku, i tîe Ággele vélet zá négu óti é živ. [p.008] I utídua nêkui ut tîe deká béa záino sôs názi ná gróbut, i naídóa taká kâ kažáa i ženite amí négu né gu vidóa. I ón mû reČé: ô bezúmni i téški ná sárcitu deká dá verûvate ná tîe sîte štó zpuruváa Profítitu. Né trebúvaše dá i páti vîe Hristós, i dá flézi uf slávata mu. I ká zafatí ut Moýséa, i zaminá ut sîte Profíte, mû rásreČé rabótite deká sá písáa zardí négu ná sîte písanie. I nábližia ná Sélutu deká ódea: i ón sá činí kâk ódi pónádaléku. I gû silía, i vélea: óstani sôs nâs, zaštó umraknúva, i pumína dénut, i flezé vnátre dá ustáne sôs nîh. I kôga senná ón sôs nîh, zimâ hlébut, i gû blagosloví, i seČé i mû dávaše. I tógai mû sá otvoría óčite, i gû puznáa: i ón sá Činí nevidén ut nîh. I kažáa megiû [p.009] nîh: né béši li sárcitu ni isgurénu uf nâs kóga nî zburûvaše ná pánut, i kóga nî razreČúvaše písaniite. I óni ká stanáa tóa čas sá varnáa ná Ierusalím, i naídóa sobráni idenáiste, i drúzite deká béa záino sôs nîh. Deká vélea óti Góspuť voískresná istína, i sá javí ná Símón. I vîe dváta deká duídóa prikažúvaa rabótite deká sá činía ná pánut: i kâ gû puznáa támu deka séČeši hlébut.

Sréda, ná Vilígden.

Ot Ioánna.

Ná tóa vrémi stóesi Ioán, i ut Učénícité mu dvá. I kâ vidé Iisûsa deká ódeši, véle: vídi étu jágnitu Bóguvu. I gû Čúa dváta mu Učéníci deka kažá, i utídua pû Iisûsa. I Iisûs ká puzná, i kâ i vidé deká ódea pû négu, mû véle: Štó pálate, i óni mû kažáa: Ravví, [p.010] (tóa štó kî káži razreČénu, Didáskale) déka živûvaš? I mû véle: eláite i vidéite, duídóa i vidóa déka živûva, i ustanáa tóa dén pri négu: i béše kadé déset saáte ut dénut. Béši Andréa brátut ná Símón Pétar, idín ut dváta deká čúa ut Ioána táa lakardí~a, i utídua pû Hristós. I vóa práven naídé sfóut si brát Símóna, i mû véle: naídóhme Messía, tóa štó kî réČi razreČénnu Hristós. I gû dunesé ná Iisûsa, i Iisûs ká gû vidé: kažá, tí si Símón Sýnut ná Ionâ: tí kî sá naréČiš Kifâ, tóa štó kî kaži Pétar. I ná utrěšniut dén pâk pusaká Iisûs, dá ispánni nádvor ná Galiléa: i naóda Fílipa: i mû véle, éla pû méne. I Fílip béše ut Viθsaídá, ut Gráduť ná Andréa i Pétar. Fílipp naídé Naθanaíla, i mû véle: tóa deká písá Moýséa uf Zákonut i Profíti

[p.028] mu Žénata, i utíde ná Gráduť, i véle ná ljúditu. Eláite dá vídite edín Čuvék deká mî kažá sîte kólku činîh: dá né e vóa Hristós. Ispannáa úbo ut Gráduť: i ídea ná négu. I megiû vóa gû mólea Učénícité mu, i mu vélea, Didáskale jádi. Amí ón mû reČé: ~áze ímam jáste dá jádam, tóa štó vîe né gu znáete. Vélea úbo Učénícite megiû nîh: dá né mû dunesé nêkui dá jádi? Mû véle Iisûs: mói jásti é, dá

Čínam vóljata ná toa štó mâ pûští, i dá sfáršam rabótata mu. Né vélite vîe, óti óšti četíri mésice íma dû žétvata? já deká vî vélem: kreněíte óčíte vî góre, i viděíte nívite, deká sâ béli blízu zá žétfa. I toa štó žnîe, zéva pláta, i béri i plót ná život věčni, dá sá radûva záino toa štó sée, i toa deká žnîe. Zaštó vaa rabóta, istíncka é lakardíata, óti drûg é [p.029] štó sée, i drûg štó žnîe. Āzi vâ puštîh dá žníete toa, zátóa štó né sa mačíte: drûzi sá mačía, i vîe duĩdóhte i flegóhte uf mákata mu. I ut Gráduť toa mnógu ut Samarítitu veruvaa ná négu, zardí lákardíata ná Žénata, deká martyrisá (i kažá) óti mî kažá sîte kólku čínfh. Ká duĩdóa úbo Samarítitu ná négu, gû mólea dá ustáni ná nh, i ustaná dvá déna. I mnógu póveki veruvaa zardí lakardíte mu. I ná Žénata vélea: óti véki né verûvame zardí lakardíte tfóite: zaštó nîe sámí Čúhme i vídohme, óti vóa é istína Spâsut ná Sfétut Hristós.

NEDELJU. 6.

Slepóm.

Evággelie Útreni,

Voskrésno, 8.

Ná Liturgíi.

Oť Ioáňa.

[p.030] NÁ toa vréme, Kâ zaminûvaše Iisûs vide čuvék štó béše slép ut ká sa rodí. I gû pitáa Učénícíte mu, i rekóa: Didáskale, kóĩ sogreší, vóa ilí Tátkíte mu, dá sá ródi slép. Otveštá Iisûs: nétu vóa isgreší, néto Tátkíte mu: amí sá rodí slép, dá sá jávat rabótíte Bóguvi ná négu. Ná méne trebûva dá čínam rabótíte ná toa deká má puští, dúri é dén: íde nókja kóga néto níkuĩ né móže dá rabóti. Kóga sâm ná Sfétut, sâm vídelu ná Sfétut. Vîe rečé, i pljuvná dóle i napraví kál ut pljúnkata mu, i pumažá kálta ná óčíte ná slépjut. I mû rečé: ódi sá ísmiĩ ná Gûrnata Siloámcka, toa štó kî reči, pustén, utíde úbo i sá ísmí, i sá varná gledáke. Kumšíte úbo i tîe deká gû glédaa pónápre óti béši slép, vélea: né e li vóa deká sédesi i próseši. Drûzi vélea [p.031] óti vóa é, drûzi vélea mû miása, i ón véleši: óti Āzi sam. Mû vélea: i kâk úbo sá utvoría óčíte ti. Otveštá ón, i rečé idín čuvék štó gû vélet Iisûs, napraví kál, i kladé návrâs óčíte mî, i mî rečé: ódi ná Gûrnata Siloámcka, i sá ísmiĩ, i utíduh i sá ísmîh, i pruglenáh. Mû rekóa: i déka é toa, mû véle: né znâm. I dunesóa ná Fariséite toa, deká béši idnó vrémi slép. I kóga napraví Iisûs kálta, i utforí óčíte mu, béše Sábuta. Pâk úbo gû pitáa Fariséite, kâk puglenná, i ón mû rečé: kâl kladé návrâs óčíte mî, i sá ísmîh i glédam. I nékuĩ ut Fariséite vélea: vóa čuvék né e ut Bóga, zaštó né čúva Sábutata, drûzi vélea: kâk móži Čuvék gréšen dá číne takvízi nisjáne, i béše taráf megjû nh. Vélet pâk ná slépiut [p.032] tí štó véleš zá négu, zaštó utforí óčíte ti, i ón rečé: óti Profítin é. Né veruvá úbo Iuděite zardí négu, zaštó béši slép i puglenná, dûri ká viknáa Tátkíte ná toa štó puglená. I i pitáa, i rekóa: vóa li é Sýn vî, deká véleti óti slép sá rodí, kâk úbo séga gléda. Tátkíte mu mû otveštáa i rekóa: znáemi óti slép sá rodí, i óti vóa é Sýnnut ni. Amí séga kâk gléda, né znáime, ilí kóĩ utvorí óčíte mu, nîe né znáime: vóa íma bóĩ négu pitáite: vóa zá sébesi kî vî káže. Vîe rekóa Tátkíte mu, zaštó sá bóea ut Iuděite: zaštó i pónápret soglasía Iuděite óti kóĩ omologísa négu ká é Hristós, dá gû térat ut Sóborut. Zá toa rekóa Tátkíte mu, óti bóĩ íma négu pitáite. Vikáa úbo ftóru čuvékut déka béši slép, i mû rekóa: slávi Boga, nîe znáime óti [p.033] Čuvékut vóa é grésen. Otveštá ón, i rečé: akû é grésen né znâm: idnó sâlde znâm, óti uttámu deká béh slép séga gléda. I pâk mû rekóa: štó ti Číní, kâk utforí óčíte ti. Mû otveštá: pónápret vî kažáh, tá né Čúhte: štó pâk sákate dá čúete? ilí sákate i vîe dá sá čínite učeníci ná négu. Ispcúa gu úbo, i rekóa: tí si Učéník ná négu, amí nîe smé učeníci ná Moýsέα. Nîe znáemi óti Bóg zpuruvá sôs Moýsέα: amí vóa né gu znáime ut déka é. Otveštá Čuvékut i mû rečé, vóa é čúdnutu, óti vîe né gu znaite ut déka é, i utforí óčíte mî. Amí znáime óti gréšen Bóg né slúsja: amí akû é nékuĩ štó Čéstí Bóga: i číne vóljata mu négu gû slúsja. Ut kráitta ná sfétut né sa Čú, óti nékuĩ dá utforí óči ná nékuĩ štó dá sá rodí slép. Akû né béši vóa ut Bóga, né móžeši dá Číne [p.034] níštu. Otveštáa, i mû rekóa: tí sât

sôs sé sá rodí uf gréhuvite, i tí ná účíš, i gû izvadía nádvor. Čú Iisûs, óti gû izvadía nádvor: i kâ gû naïdé, mû reČé: verûvaš tí ná Sýnut Bóžie. Ōn otveštá, i mû reČé: tá kóï é Gospodýne dá verûvam ná négu? I Iisûs mû reČé: i gû vidé, i tóa daka zpurûva sôs tébe tóa é. I ón reČé: verûvam Gospodýne: i mû sá puklonní.

ČITVARTUK

Ná Voznesénie.

Evággelie Útreni,

Voskrésno, 3.

Ná Liturgíi.

Ot Lukî.

Ná tóa vrémi, kôga voïskresná Iisûs ut mértfite. Zastaná pûsréde ná Učénicité mu, i mû véle: mîr ná vâs. I katû dá sá uplašía mósne i dá sá putrésat, mû sá Číneši dá glédat Dûh. I mû véle: zaštó sté [p.035] syghisáni? i zaštó pómisli sá kačúvat ná sárcata vi? Vidéite rácité mi i nózite mi: óti sâm ŷáze sâm: fatéiti ma? i vidéite ma zaštó Dûhut snága i kóski néma kâk glédati méne deká ímam. I ká reČé vóa, mû pukažá rácite i nózite. I katû dá né verûvaa óšti ut rádustá mu, i dá sá čúdat, mû reČé: ímati li něštu zá jadéni tûka. I óni mû dadóa idín kumát ríba peČéna, i pîta ut mét. I zimâkrét nîh i jadé, i mû reČé: vîe sá tîe štó vî zpuruvâh, óšti kôga béh sôs vâs, óti kâk trebúva dá sá ispálnat tîe sîte štó sá napisani ná zákonut Moýséuf, i ná Profítitu, i ná psálmitu zardí méne. Tógai mû utforí úmut mu dá rasbérat Pisánietu. I mû reČé: óti taká é napisánu: i taká trebúvaše dá páti Hristós: i trétiut dén dá voïskréni ut mértvite. I dá sá prupovéda ná ímitó mu pokajánie i ostavlénie ná gréhuvite ná [p.036] sîte jazíci, ká zafatí ut Ierusalím. I vîe sté mártire ná vîe. I étu, ŷázi deká pûštam tačuvánitu ná Tátku mi ná vâs, i vîe sidéite uf Gráduť Ierusalím, dûri dá sá ubléčite sýla utusgóre. I isvadí nádvor dûri ná Viŧanía, i sî krená rácite i i blagoslovî. I támu deká ón i blagoslóveši, sá utdilí ut nîh: i sá nóseši góre ná Nébutu. I óni ká mû sá puklonnía, sá varnáa ná Ierusalím sôs rádus guléma. I sá naódea uf Cárkvata, péea i blaguslávea Bóga, Amín.

NEDELJU. 7.

Sfetîh. Ōtec.

Evággelie Útreni.

Voskrésno, 5.

Ná Liturgíi.

Ot Ioánna.

Ná tóa vrémi, Krenná Iisûs óčité mu ná Nébutu, i reČé: ô Tátko, duïdé saátut, Próslavi Sýn ti, i dá tá pruslávi i Sýn ti. Ká [p.037] mû dadé puvélja ná séka snága, dá dáde život véčni ná sîte kólku mû dadé. Vóa é životut véčniut, dá puznávat tébe sámíut istínckíut Bóg, i tóa štó puští Iisus Hristós. ŷázi tá pruslávih ná zémljata, rabótata štó mî dadé dá činam ja sfaršîh. I séga ô Tátko, tí ma próslavi prí tébe slávata, deká ímah uf tébe pónápret durí né sa činí Sfetut. Javîh ímito ti ná tîe ljúde deká mî dadé ut Sfetut: tfóï béa, i mî i dadé, i čuváa lakardíata ti. Séga puznáa zaštó sîte kólku mî dadé ut tébe sá. Zaštó lakardíate štó mî dadé, mû dadôh, i óni i zéa, i puznáa istína, zaštó ut tébe ispannáh, i veruváa zaštó tí má puští. ŷázi zardí vîe sá mólam, né zardí Sfetut sá mólam, amí zardí tîe štó mî dadé, zaštó sá tfóï. I móite sîte tfóï sa, i tfóite, mói: i sá pruslávih uf nîh. I né sam véki ná Sfetut, amí vîe sá [p.038] ná Sfetut, i ŷázi ídam ná tébe. Tátko Sfetí, čuvaï uf ímito ti, tîe štó mî i dadé, dá sá idnó katû i nîe. Kôga

béh sôs nîh ná Sfétut, ʼázi i čúvah uf ímitó ti: tîe deká mî i dadé i čuvâh, i níkuï ut nîh né zaginá, sâlde Sýnut ná zaginátutu, dá sá ispólni Pisánietu. Amí séga ídam ná tébe, i zpurûvam vîe ná Sfétut, dá ímat rádusta móeta sfarséna ná nîh.

Ná Útreni.
Sfetóju Pentikóstiju.

Ot Ioánna.

Ká zamrakná úbo ná tóa dén právniut ut Sédmicata, béa vrátite zatforéni, támu deká béa Učenícite sobráni zardí stráhut Iudéicki, duidé Iisûs i zastaná pôsréde, i mû véle: mîr ná vâs. I kâ rečé vâa lakardía, mû pukažá rácité mu i rébrutó mu, i Učenícite sá zaraduvâa ká vîdoa Góspuda. [p.039] I Iisûs pák mû rečé: mîr ná vâs: kâk má puští Tátku, i ʼázi púšťam vâs. I ká rečé vóa, duíná ná nîh: i rečé, zimáite Dûh Sfetîi. I ná kógu gréhuvite próstite, sá prusténi: i ná kógu záprite, sá zapréni.

NA LITURGIA.

Ot Ioánna.

NApukóšniut dén gulémiut ná Práznikut, stóeši Iisûs, i vikná: i rečé, akû mû sá píe ná nékuï, néka dóide ná méne, i néka píe. Tóa štó verûva ná méne, kâk Rečé Pisánietu, reki ut vóda žíva kî técat ut sárcitu mu. I vóa gû rečé zardí Dûhut štó kî zémea tîe štó verûvat ná négu: zaštó ošti né béši dadén Dûh Sfetîi, zaštó Iisûs ošti né sa pruslávi. Mnógu úbo ut kalabalákut ká čúa vîe lakardíi, vélea: vóa é istína Profitut. Drûzi vélea vóa é Hristós. i drûzi vélea: da né ut Galiléa [p.040] íde Hristós? Né rečé li Pisánietu, zaštó ut sémitu Davíduvu, i ut Viðleém Sélutu, támu deká béši Davíd, Hristós íde. Taráf úbo sá činí ut kalabalákut zardí négu. I nékuï ut nîh sákaa dá gû fátat: amí níkuï né sprustré vrâs négu ráci. Duídóa úm ismečíte ná Vladícite i Fariséite: i óni mú rekóa zaštó né gu dunesóhte? Otveštáa ismečíte: néto níkuï pát taká zpuruvá nékuï Čuvék, katú ká zpuruvá vóa čuvék. Fariséite úbo mû otveštáa: da né sá prilážáhte i vîe. Da né nékuï ut Napréšnite veruvá ná négu, ilí ut Fariséite. Amí vóa Kalabalák štó né puznáva Zákonut, é pruklét. Mû véle Nikódim, tóa štó béši utíšel nókjata ná négu, béši idín ut nîh. Da né Zákonut ni sádi ná čuvékut, akû né Čúe pónápret négu, i dá puznáe štó číne. Otveštáa i mû rekóa: da né si i tí ut Galiléa, isglédaï pôdróbnu [p.041] i vídi, zaštó Profitin ut Galiléa né staná. I Iisûs pák mû zpuruvâ: i rečé ʼázi sâm sfétílutu ná Sfétut: tóa štó íde pô méne, né ke ódi uf temínata, amí kî íma sfetílutu ná živótut. [p.042] REčé Gospót, Gledáite dá né póúdite, níkuï ut vîe maléčkite: zaštó vî vélem nîhnite Ággeli ná Nebesá glédat dáíma lícitu ná Tátku mi, štó é ná Nebesá. Zaštó Sýnut čuvéčki duidé: dá spási zaginátutu. Štó vî sá gléda, akû sánkim nékuï Čuvék dá íma stó ófci, i dá zagíne idná ut tîe: né ustáva devitdisétu dévet, i ódi pô planínite, pála zaginátata. I akû pugódi [p.043] dá ja náide, istína vî vélem, óti póveki sá radûva ná táa, k_lku ná devittisét i dévet, štó né zagináa. Taká é vólnu prêt Tátku vi, štó é ná Nebesá, dá zagíne idín ut maléčkite vîe. I akû gréši brát ti ná tébe, ódi i gû karaï megiû tébe i ón sâm: akû tá slúsja, i dubí brát ti. Amí akû né ta slúsja, zémi sôs tébe ošti idín ilí dvá: dá sá uverûva séka reč ut dvá, ilí i trí mártire. I akû né slúsja i tîe, káži gu ná cárkvata, i akû né slúsja i ná cárkvata, ímaï gu katû ut drûg jazík i Gjumrukčíta. Istína vî vélem: kólku akû várcite vrâs zémjlata, kî sá varzáni ná Nébutu: i kólku utvárzite vrâs zémjlata, kî sá utvarzáni ná Nébutu. Pák istína vî vélem, óti akû symfonísat dvá ut vâs vrâs zémjlata zá sékue rabóta deká kî pôsákat kî mû sá Číne ut Tátku mi Nebésniut. Zaštó déka íma dvá, ilí trí isbráni uf ímitó mi, [p.044] támu sâm i ázi pôsréde ná nîh.

NEDELJA. 1.

Ná sîte Sfétci.

Ot Matθêa.

REčé Gospót, ná Učenícité mu. Sékuĩ Čuvék úbo, štó martyrísu uf méne prét ljúditu, kî martyrísam i ázi zardí négu prét Tátku mi Nebésniut. I kôĩ sá utfárli ut méne prét ljúditu, kî sá utfárlam i ázi ut négu prét Tátku mi Nebésniut. Tóa štó ljúbe Tátku ilí máika póveke ut méne, né e dustóen zardí méne, i kóĩtu ljúbe Sŷn ilí kérka póveki ut méne, né e dustóen zardí méne. I kóĩtu né zémi krástut mu, i dá dóide pû méne, né e dustóen zardí méne. Tógaĩ otveštá Pétar, i mû reČé, étu, nîe deká ustavihme sîte, i duĩdóhme pû tébe: štó úbo kî sá Číne. Mû véle Iisûs: istína vî vélem, zaštó vîe štó duĩdóhte pû méne, ná prirogénitu, kóga sédni Sŷnut Čuvéčki [p.045] ná trónut ná slávata mu, kî sédnite i vîe ná dvanáiset trónuve, dá sáдите dvanáisete jazíci ná Israĩl. I sékuĩ štó ustavi kûki, ilí brátja, ilí séstri, ilí Tátku, ilí Máika, ilí Žena, ilí Déca, ilí Nîvi, zardí ímitó mi, stó káta kî zémi, i kî nasléduva i žívot vécni. I mnógu právni kî sá čínat napukóšni: i napukóšnite právni.

NEDELJA. 2.

Ot Matθêa.

NÁ tóa vrémi, ká ódeši Iisûs blízu ná mórítu Galilěicku, vidé dvá bráta, Símona štó sá véle Pétar, i Andréa brát mu, deká fárlea mréži uf mórítu: zaštó béa ribáre. I mû véle eláite pû méne, i kî vá Čínam ribáre ná ljúde. I uf časut óni ustaviá mréžite, i utídua pû négu. I ká utíde pónaka, vidé drûzi dvá bráte [p.-046] Iákova Sŷnut ná Zevedéa, i brát mu Ioánnu, vnátre uf sáikata záino sôs Zevedéa Tátku mu, deká kárpea mréžite, i i vikná. I uf časut óni ustaviá i sáikata i Tátku mu, i utídua pû négu. I Iisûs ubarná sáta Galiléa, učéki pû Sóboritu, i propuvédaše Evággelietu ná Cárstfutu, i islekúvase sékakva bóľka, i séki marás ná L'júdutu.

NEDELJA. 3.

Ot Matθêa.

REčé Gospót: Sfetíľnikut ná snágata é ókutu, akû úbo ókutu ti é Čístu, i sáta ti snága sfetlíva kî bîde. Amí akû i ókutu ti é šiirecku, sáta ti snága kî bîde téмна, i akû úbo, vídelutu štó é uf tébe, é temnína, kólku kî é temnínata. Níkuĩ né móži dá rabóti dvá Gospodáre: zaštó ilí idínjut kî umrázi, i drûgjut kî vozljúbe: [p..047] ilí edínjut, kî zápre, i drûgiut kî poũde, né móžite dá rabótite ná Bóga, i ná imánitu. Zardí tóa vî vélem: nîm pičaléte zá žívótut vi, štó dá jádite, i štó dá píete, nétu snágata vi dá ja ubléčite: žívótut né e póveki ut jástítu, i snágatá vi ut rûbata. Smislěite pilíštata, štó létat ná vétarut, óti néto séjat, néto žnĳat, néto bérat, uf hambáritu, i Tátku vi Nebésniut i hráni: i vîe né délite mnógu ut tĳe. Kóĩ ut vâs štó pičále móži dá prikláde nékuĩ aršín ná bó'ut mu. I zardí rûbata štó sá grížite? naučěite pûdróbu, cvetínjata ná báhČata, kâk rástat, né sa máčat, nító prédát. I vî vélem, óti nító Solomón sôs sáta mu sláva sá ubléčé katû idnó ut vîe. I akû bílkite ná báhČata, štó sá vóa dén, i útre i klávat uf fûrnata, Bóg taká i stolisûva, kólku póveki vázi malovérni. [p..048] Nîm sá grížeite úbo, dá vélite, štó dá jádime, i

što dá píeme, i što dá sá ubléčime. Zašto vîe sîte jazícite i pálat: zašto Tátku vi Nebésniut znáe ká vî trebúvat vîe sîte. Amí pérvu sakáite Cárstfutu Bóžie, i právinata mu, i vîe sîte kî vî sá artardísat.

NEDELJA. 4.

Ot Matθêa.

NÁ toa vrémi, Kâ flezé Iisûs uf Kapernaúm, duïdé ná négu Sótnik, i gû móleši. I véleši: Gospodýne, Dětító mi léži uf dóma raslablenu, i sá máči lósju. I mû véle Iisûs: ˇaze kî dóïdam dá gû islekúvam. I otveštá Sótnikut, i rečé: Gospodýne, né sam dustóen, dá dóïdiš uf dóma mi: amí réči sâlde lakardía, i kî sá islekúva Dětito mi. Zašto áze sâm čuvék pût puvélja, i ímam pût méne vóinici: i vélem ná vóa, ódi, i ódi: i ná [p..049] drûg, éla, i íde: i ná ezmikjárut mi, Číni vóa, i gû Číni. I ká čú Iisûs, sá začudí, i rečé ná tîe što ódea pû négu: istína vî vélem: níto uf Israíl né naïdóh tólku guléma véra, i vî vélem, óti mnógu ut ísgreva i ut záot kî dóïdat, i kî sénnat záino sôs Avraám, i Isaák, i Iakóv, ná Cárstfutu Nebésnutu, I Sýnuvite ná cárstfutu kî sá isvádat nádvor ná temnínata nadvorněšnata: támu kî é plakánitu, i karcánitu ná zábitu. I rečé Iisûs ná bimbašiata: ódi, i kâk veruvâ, dá tî sá Číne, i sá islekuvâ Dětito mu toa čas.

NEDELJA. 5.

Ot Matθêa.

NÁ toa vrémi, Ká zaminúvaše Iisûs ná Sélutu Gergesíncku, gû sretóa dvá nadvorníčevi, što ispágjaa nádvor ut grobístata, dívi móšne, tólku, deká né móžeši dá zamíne níkuï ut páťut toa. [p..050] I uf časut viknáa, i vélea: Iisûse Sýne Bóžii, što imame dá Čínime nîe sôs tébe? duïdé tûka dá ná máčiš pónápřet ut vrémitu. I daleč ut nîh, ímaši b'ulúk ut právcí mnógu što pásea. I démonite gû mólea, i vélea, akû ná isvádiš, dáí ni ízin dá ódime uf b'uljúkut ut právcite. I mû rečé: oděite, i óni ispannáa i utídua uf bjuljúkut ná právcite, i uf Čásut sá zatarčé sát bjul'úk ut brégut uf móřitu, i sá udavía vnátře u vóдите. I pastířitu begáa i utídua ná Gráđut, i kažáa sáta rabóta, i rabótite ná nadvorněšnate. I uf Čásut sát Grát ispanná i pusřetě Iisûsa: i kâ gû vidôa, gû molía dá ispánni ut sýnorito mu, i kâ flezé vnátře uf kóřabut, zaminá, utíde ná sfó'ut mu Grát.

NEDELJA. 6.

Ot Matθêa.

[p..051] NÁ toa vrémi. Kâ flezé Iisûs vnátře uf kóřabut, zaminá i duïdé ná sfó'ut mu Grát. I uf časut mû duneséa idín Rassláblen, kladén góre ná ódar: i kâ vidé Iisûs vérata mu, véle ná rassláblenniut: ímaï undisáni sýnko, tî sá pruštávát grěhuvite. I já, i někui ut Knižóvnícite vélea: megjû nîh, vóa hûli. I kâ puzná Iisûs pómislite mu, rečé: zašto míslite vîe lóšu uf sárcata vi. Kóe é pólésnu, dá réčam tî sá prostúvat grěhuvite: ilí dá réčam: stáni tá ódi. I dá puznáite, óti Sýnut čuvěčki íma puvélja ná zémľjata dá pruštáva grěhuve, tógaï véle ná rasslámbľenjut: stáni i zémi ódarut ti, tá ódi uf dóma ti. I staná, i utíde uf dóma mu. I kâ vidôa L'júdítitu sá pučúďia, i slávia Bóga, deká dadě takvázi puvélja ná Ljúdítu.

[p..052] NEDELJA. 7.

Ot Matθêa.

NÁ tóa vrémi. Ká zaminûvaši Iisûs, utídua pô négu dvá slépi, i víkaa, i vélea, Ó Sýne Davíduf, pumilúvaĩ ne. I kâ stigná uf dóma, duĩdóa i slépíte, i mû véle Iisûs, verûvate, kâk móžam dá gû Čínam vóa, i mû vélet: istína, Gospodýne. Tógaĩ mû fatí óčíte, i mû véle: sprutí vérata vi néka vı sá Číne. I mû sá utforía óčíte: i Iisûs sôs zaplašuváni i puveljá, i rečé: gledáite néka da né gû znáe níkuĩ. I óni kâ ispannáa nádvor gû raskažáa pô sâta zémľja táa. I kâ islegôa óni, étu, i mû duneséa idín Čuvék ném nadvornéšen. I kâ islezé bésut, zpuruvâ némjut: i sá začudía ľjúdítu, i vélea: níkuĩ pát né sa vidé taká ná róduť Israĩľuf. Amí Farisěitu vélea? sôs náprěšniut ná démonitu vóa isvágja bésuvite. I Iisûs ubikóľi síte Grádišta i Sélata, [p..053] učěiki pô Sóbóritu, i propuvědaše Evággelietu ná Cárstfutu, i lekúvaše sékakvi bóľki, i ľušotĩi ná Ljúdítu.

NEDELJA. 8.

Ot Matθêa.

NÁ tóa vrémi. Vidé Iisûs mnógu Ljúde: i i pužalá, i islekuvá bóľnite mu. I kâ zamrakná, duĩdóa Učěnicíte mu, i mû vélet: méstutu é pûstu, i saátut séga zaminá: íspuštĩ ľjúdítu dá ódat ná sélata, dá kúpat zá sěbesi mánČi. Mû véle Iisûs: né trebûva dá ódat: daděite mu vıe dá jádat. I óni mû rekóa: nıe némami tůka, sâlde pét hlěba i dvě rıbi. I mû véle dunesěiti i tůka. I puveljá Ljúdítu dá sédat návrâs trěvata, i kâ zimá pétu hlěba i dvěte rıbi, pûglenná ná Nébutu, i blagoslovĩ: i kâ sečé hlěbuvite, i dadé ná Učěnicíte mu, [p..054] i Učěnicitu ná ľjúdítu. I jadôa síte, i sá nájadôa, i krenáa komátitu, štó artardisáa, dvanáiset kóšuve pálnĩ. I tıe deká jadôa, bėa dû pét hiliádi máže, bıs žėni i déca. I uf časut anagkasá Iisûs Učěnicíte mu dá flézat uf kórabut, dá zamínat pónápret utsrěšte, dûri dá ispûštĩ ľjúdítu.

NEDELJA. 9.

Ot Matθêa.

NÁ tóa vrémi. Anagkasá Iisûs Učěnicíte mu dá flézat uf kórabut, dá zamínat pónápret utáde, dûri dá ispûštĩ ľjúdítu. I ká ispuštĩ ľjúdítu, sá kaČĩ ná planínata sâm dá sá pumóľi, i katû dá zamrakná, běše samícok támu. I kórabut běši násret móritu, i sá zaděvaše ut talázitu zaštó běše vétar násrěšte. I ná čitvértata stráža [p..055] ut nókjata utıde Iisus ná Učěnicíte, i ódeši uzgóre návrâs móritu. I ká gû vidôa Učěnicíte, déka ódeši uzgóre návrâs móritu, sá syghisáa, i vélea: óti é viděnie: i ut stráhut mu viknáa. I uf časut mû zpuruvá Iisûs, i rečé imáite gařrét: jázi sam, nım sá bořáite. I Pétar mû otveštá, i rečé: Góspodi aku sı ti, póveli ma dá dóıdam ná tēbe uzgóre ná vódata. I ón mû rečé: éla, i ká slezé ut kórabut Péter, ódeši návrâs vódata, dá dóıde ná Iisůsa. Amí ká vidé vétarut sýlen, sá uplašĩ, i ká fatí dá potonůva, vikná i rečé: Gospodýne, ótkini me. I uf časut Iisûs ká sprustré rákata mu, gû fatí: i mû véle, ô malovérne, óti kladě šubé. I ká flezé ón vnátre uf kórabut, vétarut pavsa. I tıe štó bėa vnátre uf kórabut, duĩdóa i mû sá puklonía, i vélea: [p..056] istína Sýn bóžii sı. I ká zamináa, duĩdóa ná zémľjata Genisarěcka.

NEDELJA. 10.

Ot Matθêa.

NÁ tóa vrémi, edín čuvék dubliží ná Iisûsa sá kláneši ná négu. I véleši, Gospodýne: požálaĩ sŷn mi, óti ná nóva mesičina besnúva, i lóšu sá máčĩ, i mnógu páte págja uf ógenut i uf vódata. I gŷ dunesôh ná Učenicíte ti, i né možéa dá gŷ lekúvat. I otveštá Iisûs, i rečé: ô rôd bizvérne i rasvraténnii, dû kôga kĩ bĩdam sôs vâs, dû kôga kĩ vâ tárpam, duneséiti mi gu tũa. I puvelé Iisûs sôs ljutĩna bésut, i izlezé ut négu, i sá izlekuvá dētitu ut tóa saát. Tógaĩ utĩdua Učenicíte ná Iisûsa sãm bidéike, i rekóa: zaštó nĩe né možéhmi dá istérame négu. Mũ véle Iisûs: zardĩ [p..057] nevérstvutu vi: istĩna vĩ vélem, akũ ímate véra kólku idnó zárnu synápuvu, kĩ kážite ná váa planĩna: přemestĩ sa uttũa támu, i kĩ sá primésti, né ke bĩde níkie rabóta nemóžna ná vâs. Amĩ vœa rôd né ispágja, sâlde sôs mólba i sôs postení. I támu deka žĩvũvaa óni ná Galiléa, mũ rečé Iisûs: Sŷnut čuvéčki íma dá sá pridáde uf ráci čuvéčki. I kĩ gŷ utépat. I ná trétiut dén kĩ voĩskrésne.

NEDELJA. 11.

Ot Matθêa.

REčé Gospót prikáznata váa, omiása cárstvutu nebésnutu, edín čuvék cár, tóa štó saká da čĩne isâp sôs ezmikjárite mu. I ká zafatĩ dá slága, mũ dunesôa edín štó mũ dlažúvaše déset hiliádi talánte. I ká némaše dá i pláti, puveljá Gospodýnut mu dá [p..058] sá prudáde, i ón, i ženata mu i decata mu, i sātu štó ímaše, i dá sá pláte bórčut. I padná úbo ezmikjárut tóa mũ sa puklonnũvaše, i véleši: Gospodýne, pótarpi ma, i dá ti i dádam síte. I sá umilostívi Gospodýnut ezmikjárut tóa, i gŷ pustĩ, i mũ arizá i bórčut mu, i ká ispanná nâdvor ezmikjárut tóa, naĩdé edín ut družínata mu, tóa štó mũ dlažúvaše stó dynáre, i ká gŷ fatĩ mũ dadé zôr, i véleši: dáĩ mi tĩe déka mĩ dlažũvaš. Padná úbo drugárut mu ná nôzité mu, i gŷ môleši, i véleši: pótarpi ma, i síte dá ti i plátam. I ón nékeši, amĩ utĩde i gŷ kladé vnátre uf haŷanáta, dûri dá pláti bóču mu. I ká vidôa družínata mu tĩe štó sá činĩa, sá nažal'áa mnógu, i duĩdôa, i i kažáa ná Gospodýnut mu, pũdrôbnu síte štó sá činĩa. Tógaĩ gŷ vikná Gospodýnut mu, i mũ véle: šiĩrét ezmikjárin, 'áže ti arizâh sât tóa bórč zaštó [p..059] mĩ sá molĩ. Né trebũvaše i ti dá pužál'aš družínata ti, katũ ká tá pužaljáh i jáze :- I sá nal'utĩ Gospodýnut mu, i gŷ pridadá ná máčnicíte, dûri dá dáde sât mu bórč. Taká i Tátku mi Nebésni'ut, kĩ čĩne ná vâs, akũ né próste ut sárce sékuĩ gréšbite ná brát mu, štó mũ greší.

NEDELJA. 12.

Ot Matθêa.

NÁ tóa vrémi, mlát nékuĩ duĩdé ná Iisûsa sá klánneši ná négu, i mũ véle: Didáskale blagĩi, štó dubrô dá Čĩnam, dá ímam život věčni. I Iisûs mũ véle: štó mĩ véleš blâg, níkuĩ né e blâg, sâlde edín bóg, amĩ akũ sákaš dá fléziš ná životut, Čuvai naráčbite, mũ véle, kóe? i Iisûs véle, katũ, dá né ubíeš, dá né skũrviš, dá né utkrádiš, dá né lažóvnu martyrisáš. Timisũvai Tátku ti, i [p..060] máĩka ti, i dá milũvaš kumšíata ti katũ sébesi. Mũ véle ón, vĩe síte i čuvâh ut mládustá mi: štó mi líŷa óšti. Mũ véle Iisûs, akũ sákaš dá sá Čĩniš sfaršén, ódi, pródaĩ, sātu štó ímaš, i i dáĩ ná sirumásitu: i kĩ ímaš imáni ná Nébutu, i éla ódi pũ méne. I mládi'ut, ká čũ lakardĩ'ata, sí utĩde nažalján: zaštó ímaše mnógu imáne. I Iisûs véle ná

Učenicité mu: istína vî vélem, zašto zengýnin máčnu kî fléze ná cárstvu Nebésnu. I pâk vî vélem, pólésnu é kamílata dá pumíne nîz ígleni úši, a né zengínut dá fléze uf cárstvu bóžie. I ká gû Čúa Učenicité mu, sá začudíá mnógu: i vélea, kóï úbo môže dá sá spâse. I kâ i vidé Iisûs, mû véle: vóa é nemóžn_ ná ljúditu, amí ná Bóga sá síte móžni.

NEDELJA. 13.

Ot Matθêa.

[p..061] REcé Gospót Prikáznata váa, béše nékuï Čuvék stupân, toa nasadí inó lôze, i gû zagradí ókulu, i iskupá vnátre uf négu šténa, i sozidé Kúlla: i gû dadé ná íspolu ná rabótnicite i sí utíde. I kôga nabliží vrémitu ná maksûlut, puští ezmikjárito mu ná rabótnicite dá zévat mažúlitu mu. I rabótnicite ká fatíá ezmikjárito mu, drûgi bîa, drûg utepáa, i drûg utepáa sôs kámeni. Pâk puští drûzi ezmikjáre póveki ut právnite: i Činíá i ná nîh pâk taká. I nápokom puští ná nîh Sýn mu, véleši: kî sá usrámat ut Sýn mi. Amí rabótnicite kâ vidôa Sýn mu, rekôa megju nîh: vóa é mirasčíata, eláite dá gû utépime, i dá záprime mirázut mu. I ká gû fatíá gû isvadíá nádvor ut lózitu, i gû utepáa. Kôga úbo dóide Gospodýnut ná lózitu, što kî Číne ná [p..062] rabótnicite tîe. Vélet ná négu: vîe lóšite kî i rasípe ut zlô na zlíni, i lózito mu kî gû dáde ná íspolu ná drûzi rabótnici, deká dá mû dávat mažúlut ná vrémito mu. Mû véle Iisûs: nékuï pât né ste pežáli ná písánietu, kámenut toa što pouďíá máistoritu, vóa sá Činí, gláva ná kjúšitu: ut Bóga sá činí vóa, i é čúdno ná očite vášite.

NEDELJA. 14.

Ot Matθêa.

REcé Gospót prikáznata váa. Omiása cárstvu Nebésnu, edín čuvék cár, toa što praví sfátbi ná Sýn mu. I puští ezmikjárito mu, dá víkat kalesánitu ná sfátbite, i nekjáa dá dóídat. Pâk puští drûzi ezmikjáre, i mû véle: kažéite ná kalesánite: étu: deká ručókut mi isgotfîh, žjuncite mi i ranétite sá zakláni, i síte sá gutóvi, [p..063] eláite ná sfátbate. I óni katû dá sá lenía, drûg utíde ná nîvata mu, drûg pû pragmatíata mu. I drûzite fatíá ezmikjárito mu, i i pcûa. I ká i Čú cárut, sá naljutí: i puští vóískata mu, i rasipá ubíicite tîe, i Gráduť mu gû raskupá. Tógaï véle ná ezmikjárito mu, sfátbata é gutóva, amí kalesánitu né béa dustóini. Odéite úbo ná pátištata, i kólku náidite kalesáiti i ná sfatbata. I ká izlegôa nádvor ezmikjáritu tîe ná pátištata sobráa kólku náidôa, lôši, i árni: i sá napalní sfátbata kalesáni. I Cárut ká flezé dá víde tîe, deká sédea ná trapézata, vidé támu edín čuvék, stó né nóseši rûbi zá sfátba. I mû véle: prijátile, ká flezé tûa, što némaš rûbi zá sfátba, i ón mlakná. Tógaï kažá cárut ná ezmikjárito mu: varcéite mu ráci i nôzi, i krenéiti [p.064] gu, i gû kladéite ná temnínata nadvornéšnata: támu kî bîde plakánitu i karcánitu ná zábitu. Zašto mnógu sa kalesánitu amí málce izbránitu.

NEDELJA. 15.

Ot Matθêa.

NÁ toa vréme. Zakónnik nékuï duídé ná Iisûsa, gû pitá, i gû dokimasûvaše, i véleši. Didáskale: kóe naráčba é póguléma uf zákonut? I Iisûs mû rečé: dá vozljúbíš Góspuda bóga tvoegó sôs sátu ti sárce, i

sôs sáta ti dûsja, i sôs sîte ti pómisli. Váa é právnja i guléma naráčba. I ftóra katû ná váa é: dá vozljúbiš kumšíata ti katû sébesi. Ná vîe dvéte naráčbi sât Zákon i Profítitu vísat. I ká sá sobráa Farisêitu, i pitá Iisûs. I véleši: štó vî gléda zardí Hristós, ná kóí é Sýn? mû vélet, [p..065] ná Davíd. Mû véle kâk úbo Davíd kôga profítevsûvaše sôs Sfetíut Dûh gû véle Gospodín, i véleši. Rečé Gospót ná Gspot mói: sédi ut désnutu mi dûri dá kládam dušmánitu ti stápka ná nózitu ti. Akû úbo Davíd gû véle Gospodín, kâk é Sýn mu. I níkuí né móžeši dá mû puvárne lakardía: néto smeřá níkuí ut tóa dén pâk dá gû pîta véki.

NEDELJA. 16.

Ot Matθêa.

REčé Gospót prikáznata váa. Nékuí Čuvék sákaše dá sî óde, vikná ezmikjárto mu, i mû pridadá imánitó mu. I ná drûg dadé pét taláнта, i ná drûg dadé dvá, i ná drûg dadé edín: ná sékuí sprutí sýlata mu: i sî utíde uf Čásut. I tóa štó zé péttu taláнта, ká utíde rabotí sôs tîe, i činí drûzi pét taláнта. Taká i tóa, štó zé dváta, isdubí [p..066] i vóa drûzi dvá. Amí tóa štó zé idínjut, ká utíde iskupá zémjlata, i zakupá srébrutu ná Gospodýnut mu. I nápokom sôs mnógu vrémí, i duídé Gospodýnut ná tîe ezmikjáre, i činí isâp sôs nîh. I duídé tóa deká zé pétte taláнта, i dunesé drûzi pét taláнта, i véleši: Gospodýne, pét taláнта mî dadé, vîdi, étu drûzi pét taláнта isdubîh sôs nîh. I mû véle Gospodýnut mu. Áren ezmikjárin blâg i vérne, ná málce sá činí uveruvân, kî tá naméstam ná mnógu: flézi uf rádusta na Gospodýnut ti. I duídé i tóa štó zé dváta taláнта, i véle: Gospodýne, dvá taláнта mî pridadá, étu drûzi dvá taláнта isdubîh sôs nîh: Mû véle Gospodýnut mu: Áren ezmikjárin blâg i uveruváne: ná málcitu sá činí uveruvân, ná mnógutu kî tá naméstam: flézi uf rádusta ná Gospodýnut ti. Duídé i tóa, štó zé idýnjut talánt, i véle: Gospodýne, jáze tá puznâh [p..067] óti sî Čuvék l'jút, žnieš támu déka né si sejál, i isberûvaš támu déka né si raspoletál. I katû dá sá uplašîh, utíduh tá zakupâh talántut ti uf zémjlata: vîdi: ná deká ímaš tfóitu. Otveštá Gospodýnut mu: i mû véle, ô lóš ezmikjárin i lenlíve, znáeši otí žníam řáze támu deká né sejáh, i soberûvam támu déka né raspoletâh. Trebûvaše úbo dá dádiš ná záem srébruto mi ná saráfitu: i ká kî dóídes jáze, kî zémeh móito sôs fáida. Ziváite úbo ut vóa talándut, i gû dadéite ná tóa štó íma désettu talánte. Zaštó sékuí deká íma, kî mû sá dáde, i kî artardísa, amí ut tóa deká néma, i tóa deká íma, kî sá zémi ut négu. I vóa nepotrébniřut ezmikjárin, farléite gu nádvor ná temnínata nadvornéšnata: támu kî bîde plakánitu i karcánitu ná zábitu. I ká rečé vîe: vikná: i kažá, tóa deká íma [p..068] úši dá slûsja, néka slûsja.

NEDELJA. 17.

Ná Hananéa.

Ot Matθêa.

NÁ tóa vréme, Ké ispanná Iisûs ná méstata Týrcki i Sidôncki. I étu idná žena Hananeïka, deká ispanná ut sýnoritu tîe, gû víkaše, i véleši: Gospodýne, Sýn ná Davíd, pužálař me, kérka mi lóšu besnúva. I ón né mû otveštá lakardía, i duídôa Učénicité mu, i gû môlea, i vélea: ispuští a zaštó víka pû nás. i ón otveštá, i rečé: jáze né sam puštén, sâlde ná ófcite zagubénite ná kúkjata Israíluva. I óna ká duídé, mû sá puklonní, i véleši: Gospodýne, pómoží mi. I ón mû otveštá: né e árnú dá zémi nékuí lébut ut décata, i dá gû fárle ná kučínjata. I óna rečé: istína Góspodi, zaštó [p..069] i kučencíneta jádat ut ránkite, déka

págjat ut trapézata ná Gospodýnite mu. I otveštá Iisûs i mû reČé: ô ženo, guléma é vérata ti, néka tí sá číne ká sákaš, i sá islekuvá kërka mu ut toa saát.

[p..070] LUKI.

NEDELJA. 1.

Ot Lukí.

NÁ toa vréme. Stôeši Iisûs prí Giôlut Gennisarécki. I étu dvé sjáiki déka stôea uf Gjólut: i ribáritu ká islegôa ut sjáikite isplaknúvaa mréžite. I Iisûs flezé uf iná ut sjáikite, [p..071] táa štó béši ná Símon, i mû sá molí dá gû utdaléČe trôa ut zémljata: i senná i účeši ljúditu ut sjáikata. I ká pavsá dá zpurûva, reČé ná Símon: ódi pónádlabóku, i farléite mréžite vi dá fátite ríbi. I otveštá Símon? i mû véle: Didáskale, sâta nókja sá maČíhme, tá né fatíhme níštu: amí séga sôs lakardíata ti dá fárlam mréžite. I ká činía vóa, zatforía mnógu bís bróï ríbi, deká mrézjata mu sá rasČesnúvaše. I nákymnáa ná družínata mu déka béa uf drûgata sjáika, i duïdôa, i napalnîa i dvéte sjáiki, tólku deká sákaa dá putónat. I ká vidé vóa Símon Pétar, panná ná kulénata Iisûsuvi, i véleši: Gospodýne, íspanni ut méne, zaštó jáze sâm Čuvék gréšen. Zaštó i fatí pótres, i vóa Pétar i drûzite sîte, štó béa záino sôs négu, zardí lôvut ná ríbite. Taká i Iákova [p..072] i Ioánna Sýnuvite ná Zevedéa, tie štó béa urtáci sôs Símon, i véle Iisûs ná Símon: nîm sá bóï, utséga náka kî lôviš ljúde, žívi. I ká isvadía sjáikite ná zémljata, i ustavíia sîte, i utídua pû négu.

NEDELJA. 2.

Ot Lukí.

REČé Gospót, katû ká sákate da vî Čínat ljúditu, taká činéite i vîe ná nîh. I aku milûvate tie štó vá milûvat, štó dárba ímate, zaštó i gréšnite milûvat tie štó i milûvat. I akû Čínite árnú ná tie štó vî činat árnú, štó dárba ímate, zaštó i gréšnite vóa činat. I akû zaïmûvate ná tie ut tie štó ímate niét dá i zémite pâk, štó dárba ímate, zaštó i gréšnite ná grésni pucaïmûvat, dá vospriémnat rávnu. Amî vîe miluváite dušmanito vi, i mû [p..073] Činéite árnú, i pucaïmuváite i nîm undisáite níštu ut vóa: i kî bîde plátata vi mnógu, i kî sá Čínite sýnuve ná vísniut, zaštó vóa é blâg ná neblagudárnite, i siïréte. Činéite se úbo i vîe milostívi, katû ká é milostív i Tátku vi.

NEDELJA. 2.

Ot Lukí.

NÁ toa vrémi, utíde Iisûs ná idín Grát deká gû vélea Naïn: i záino sôs négu ódea i UČeníci mnôgu: i kalabalák mnógu. I ká nablížia ná pórtata ná Gráduť, étu i isvágjat idín martóvic: i toa béši sýn edynorôden ná máïka mu, i óna vduvîca: i narôd mnógu béše záino sôs néa. I ká ja vidé Góspuť, mû dumilé zá néa: i mû véle: nîm plákaš. I utíde blîzu, i fatí ódarut, i tie deká gû darČéa zastanáa, i reČé ná umrénjut: ô mláde ná tébe véljam, stáni gôre. I [p..074] umrénjut staná i senná, i zafatí dá zpurûva, i gû dadé ná máïka mu. I strâh gulém i fatí sîte, i pruslávía Bóga: zaštó gulém Profitin staná ná rôduť ni, i zaštó Bóg puglenná ljúditu mu.

NEDELJA. 4.

Ot Lukî.

REčé Gospót Prikáznata váa. Izlezé sejáčut dá sée sémito mu, i támu déka séeši, drûgu panná ná páhut, i sá istapká, i pilíštata nebésnite gû izedôa. I drûgu panná ná páhut, i kê isnikná sá isuší, katû dá néma vlâga. I drûgu panná vnátre uf tránitu, i katû dá izníknat záino sôs tránitu gû udavîa. I drûgu panná ná zémljata árnata i iznykná, i Číní rôd štó káta. I Učenicite mu gû pítaa, i vélea: štó kê káže prikáznata váa. I Iisûs rečé: ná vâs sá dadé dá puznávate [p..075] táinite Móžie ná cárstvutu, amí ná drûzite zpurûvam sôs prícti, dá né vîdat gledáike, i gledáike dá né vîdat. I Prikáznata é váa: sémitu é lakardíata Bóžie. I tie deká sá sejáni ná páhut, sá tie štó slúsjat: nápuikom óde diávolut, i krenûva lakardíata ut sárcito mu, dá né verûvat i sá spásat. I drûzite déka sá sejáni ná páhut, sá tie, tie kêga Čuat sôs rádus priimûvat lakardíata: amí vie kóren némat, i tie uf málce vrémi verûvat, i kêga dóide beljá utdalečúvat. I toa déka panná uf tránitu, sá tie deká čúa lakardíata, i ut pečálbite ná sfétut, i ut imánitu, i ut naslaždénitu ná živótut sá udavûvat, i né Čínat rôd. I toa déka panná ná zémljata árnata, sá tie, tie štó čúa lakardíata bóguva, i ja čúvat vnátre uf sárcitu árnutu i blágutu, i sôs tarpénitu čínat rôd. Vie ká účeši víkaše: kói íma úši dá slûsja, néka slûšja:

[p.076] NEDELJA. 5.

Ot Lukî

REčé Gospót, nékuï Čuvék béše bogátin, i sá ublečúvaše carvení i výssini rûbi, i sá veséleši ná sékuï dén sfétlo. I ímaše i idín siromâh ímitó mu Lázar, i toa béše farlén prêť vrátata mu pálen ráni. I pytimísaše dá sá nájáde ut rónkite deká págjaa ut trapézata ná bogátinut, amí i kuČínjata ídea i lýžea ránite mu. I duídé vrémi i umré siromáut, i gû zéa Ággelitu, i gû utnesôa ná pázvata Avraámjuva: i umré i zengínut i sá zakupâ. I vnátre uf pékolut ká sá naôgjaši ná mákite: sí krená óčite i vidé Avaraáma ut daléku, i Lázara uf pázvité mu. I vóa vikná, i rečé: Ô Tátko Avraáme puzjálaï ma, i pûšti Lázara, dá putópi kráita ná prástut mu uf vòdata dá rasláde jazíkut mi, zašto sá máčam vnátre uf ógenut [p..077] vóa. I Avraám mù rečé: ô čédo, smýsli, zašto tí sí zé dubrínité ti ná živótut ti, i Lázar tákožde zlínite: i séga vóa sá môle, i tí sá zjal'úvaš. I návrâs síte vie, megjû váze i ná nás íma guléma própast, zardí dá né môžat tie deká sákat dá zamínat, uttûa ná vâs, néto tie déka sá uttámu, dá zaminúvat ná nás. I ón rečé: tí sá môlam úbo, ô Tátko, dá gû pûštiš ná kûkjata Tátkuvata mi. Zašto ímam pét bráte, dá mù martyrísa vie, dá né dóídat i óni ná méstutu vóa ná mákata. Mû véle Avraám: ímat Moýséa i Profítitu, néka slûsjat nîh. I ón rečé: né, Tátko Avraáme, amí akû óde nékuï ut umrénite ná nîh, kê sá pukájat. I Avraám mù rečé: akû Moýséa i Profítitu né slûsjat, nétu akû užuvéé nékuï ut umrénite kê gû verûvat.

[p..078] NEDELJA. 6.

Ot Lukî.

NÁ toa vrémi, kêga utíde Iisûs ná sélutu Gadaríncku, gû sreté idín Čuvék ut Gráduť, toa štó ímaše bésuve ut mnógu gudýni, i rûba ná sa ublečúvaše, i uf kûki né zastanûvaše, amí ná grobíštata. I kê vídé Iisûsa, vikná: i utíde i panná ná nózité mu, i sôs gulém glâs rečé: Iisûse Sýne Bóžii višnago, štó ímaš dá

Číníš sôs méne, tá môlam nímo má máčiš. Zašto naračá ná dūhut néčísti~ut dá izléze ut čuvékut: zašto mnógu gudýni gū darčé: i sá varcúvaše sôs synčíre, i sôs klápi gū Čúváa: amí ón séčeši varcuvánitu, i sá isterúvaše ut bésut ná pustínite mésta. I Iisūs gū pitâ, i rečé: što é ímitó ti? i ón rečé: legeón: zašto mnógu bésuve flegôa uf négu. I gū môleši dá né i puvélja dá ódat uf [p.079] dlabókutu. I támu ná planínata ímaše stádu ut právcí déka páseši, i gū môlea dá mû dáde ízin dá flézat uf tîe, i mû dadé. I kê izlegôa bésuvitu ut Čuvékut, flegôa uf právcitu: i kinisá stádutu toa ut brégut uf gjôlut: i sá udavî. I kê vidôa pastírítu toa što sâ činí, begáa, i utídua ná Gráduť, i ná nîvite, i kažáa gi: I ljúditu ispannáa dá vídat toa što sá činí, i duídôa ná Iisûsa, i naídôa Čuvékut déka sédeši, ut toa što ispannáa bésuvite, ublečén, i razumén ná nôzite Iisûsuvi: i sá uplašía. I tîe što gū vidôa gū rekôa ná nîh, kêk bésniut utkinâ. I sfétut sât ut stránite Gadaríncki molía Iisûsa, dá ispánni dá sí óde ut nîh: zašto ímaa gulém strâh: i ón flezé uf kórabut, i sá varná nácat. I Čuvékut toa, [p.080] ut toa što izlegôa bésuvite, sá môleši ná Iisûsa, dá bíde sôs négu, amí Iisūs gū ispuští, i véleši. Várni se dôma ti, i prikažúvaí kólku tî Číní Bóg, i utíde pû sât Grât i prikažúvaše kólku mû Číní Iisūs.

NEDELJA. 7.

Ot Lukí.

NÁ toa vrémi, čuvék Nékuĩ duídé ná Iisûsa ímitó mu Iáir, i vóa béše Napréžen ut sôborut, i panná ná nôzite Iisûsovi, i gū môleši dá óde uf dôma mu. Zašto ímaše iná kérka samorôdna, dû dvanáiset gudíni, i óna umré. I támu déka ódeši Iisūs, kalabalákut ut ljúditu gū stesnûvaa. I iná žena táa što ímaše tečéní ut krâf dvanáiset gudíni, i pûarčí sâtu mu imáne pû ekimčíte, i né možé ut níkuĩ dá sá izlekûva. Ká nabliží zât négu, fatí [p.081] kráíta ná rûbatá mu: i uf Čásut zastaná tečénitu ná kráfta mu. I Iisūs rečé: kóí é toa deká mâ fatí, i katû dá sá utrečúvaa síte, véle Pétar i tîe deká béa sôs Pétar: Didáskale ljúditu tá sténat i tá stesnûvat, i véleš kóí é što mâ fatí. I Iisūs rečé: nékuĩ má fatí, zašto jáze pikasâh sýla deká izlezé ut méne. I kê vidé ženata óti né gu lažá, duídé putreséna, tá panná ná nôzite Iisûsuvi, i zardí kóe rabôta gū fatí, mû kažá prêť síte ljûde, i kê sa islekuvâ uf časut. I Iisūs mû rečé: ô kérko ímaĩ gaiřét, vérata ti tá utkiná: ódi sôs dubrô. I kôga Iisūs óšti véleši lakardíata: íde idín ut pervosobórnikut, i mû véle, óti umré kérka ti, nîm zadévaš Didáskalut. I Iisūs kê gū Čú, otvéšta i mû rečé: nîm sâ bóiš sâlde verúvaĩ, i kê utkýne. I kê flezé

[p.111] désettu, zafatía dá sá ljútat, zardí Iákova i Ioánna. I Iisūs kê i vikná, véle ná nîh: znáíte zašto tîe déka tráčat dá Puvéljat jazícitu, i zaptisûvat: i gulémite i puvéljat víe. Amí ná vâs né ke bíde taká: amí kóí sáka dá sá Číne pógulém ut vâs, kê ví bíde esmíkjârin. I kóitu ut váze sáka dá sá Číne práven, kê bíde esmíkjârin ná síte. Zašto Sýnut čuvéčki né duídé dá mû Čína ismét, amí dá číne ismét, i dá dáde dûsjata mu utkupénie zá mnozína.

SABUTA

Ná Lázar.

Ot Ioánna.

NÁ toa vrémi. béši nékuĩ bôlen Lázar ut Viθanía, ut sélutu ná María i ná Márta ná séstra mu. I María béši deká pumažá Góspuda mýro, i sôs kôsite mu izbrisjá nózite mu, ná táa brát mu Lázar béši [p.112]

bôlen. Puštía úbo séstrité mu ná négu, i vélea: Gospodýne, vídi toa štó milûvaš, ón buledûva. I Iisûs kê gû Čú, kazjá: váa bólka né e zá umréš, amí é zardí slávata Bóžie, dá sá pruslávi Sýn Bóžie zardí níz né'a. I Iisûs milûvaše Mártha, i séstra mu, i Lázara. Kâk čú úbo óti é bólen, tógaĩ zastaná ná méstutu déka béši dvá déna. Ot vîe nápokom véle ná Učenícite: néka ódime pák ná Iudêa. Mû vélet Učenícite: Didáskale, séga tá sákaa Iudêitu, sôs kámeni dá tá utépat, tá pák ódiš támu. I Iisûs otveštá: né sa dvanáiset saáte ná dénut? kóĩ óde dénnut, né sa sopnúva: zaštó gléda vídelutu ná sfétut vóa. Amí kóĩ óde nókjata, sá sopnúva: zaštó néma vídelutu ná sébesi. Vîe reČé: i nápuikom ut vóa mû véle: Lázar pri'áteljut ni zaspá: i ódam dá gû rasbûdam. I Učenícite rekôa: Gospodýne: akû zaspá, kê stáni. I Iisûs [p.113] mû kažá zardí umréšut mu, i ná nîh mû sá vidé, zaštó zardí zaspánitu ná sônut véle. Tógaĩ úbo mû kažá jáve: Lázar umré. I sá radûvam zardí váze, dá verûvate zaštó jázi né béh támu, amí néka ódime ná négu. I Ōomâ štó sá véleši bliznák, reČé ná Učenícité mu: néka ódime i nîe dá úmremi sôs négu. Kôga úbo utíde Iisûs, gû naídé deká ímaše blízu četíri dní uf gróbut. I Viŋanía béši blízu ná Ierusalím dû petnáiset stádia. I mnozína ut Iudêite utídua ná Mártha i ná María, dá i rastázat zardí brát mu. Mártha úbo kâk čú zaštó íde Iisûs, gû prisreté: amí María sédeši uf dôma. Mártha úbo reČé ná Iisûsa, Gospodýne: akû béši túa brát mi né ke úmreši. Amí i séga znám, óti kólku pûsákaš ut Bóga, Bôg kê tí i dáde. Mû véle [p.114] Iisûs: kê voískrésne brát ti. Mû véle Mártha: znám óti kê voískrésne ná voískresénitu ná napokóšniut dén. Mû véle Iisûs: jáze sâm Voískresénitu i Žívótut: kóĩ verûva ná méne, i akû úmre, kê živûva. I sékui Čuvék štó živûva i verûva ná méne, né umíra uf vékut, verûvaš vóa. Mû véle Mártha: istína Gospodýne: jáze veruvâh: óti tí sí Hristós Sýn Bóžie: deká íde ná sfétut. I ká reČé vîe, utíde tá vikná, María séstra mu skryšnu, i mû reČé: Didáskalut é túa, i tá víka. Óna kê gû Čú, staná skóru, i utíde ná négu. I Iisûs óšti né béši dóšel ná sélutu, amí béši ná méstutu déka gû prisreté Mártha. Iudêitu úbo deká béa sôs né'a uf dôma, i ja rastažûvaa, kê vidôa María zaštó staná skôru i izlezé nádvor, utídua pû néa, tráČea, zaštó ódi ná gróbut, [p.115] dá pláka támu. María úbo kê utíde támu deká béši Iisûs, i gû vidé, panná ná nôzité mu, i véleši: Gospodýne, akû béši túa né kê úmresi brát mi. Iisûs kê ja víde štó plákaše, i Iudêitu štó béa záino i plákaa, zabulé dûsjata mu. I reČé: deká gû kladóhte, mû vélet, Gospodýne: éla tá vídi. I Iisû puští sâlcí. Vélea úbo Iudêitu: vídi kâk gû milûva. I nékui ut nîh kažáa: vóa deká utforí óČite ná slépiut, né môžeši dá číne i vóa, dá né úmre vóa. I Iisûs pák sténeši uf sébesi, utíde ná gróbut: i beši pēštera, i vrâs né'a léžeši kámen. I véle Iisûs: krenéite kámenut, mû véle séstrata ná umrénjut Mártha: môže dá smárde, zaštó íma četíri dní. Mû véle Iisûs: né tí rekôh, óti akû verûvaš, kê vídiš slávata Bóguva. Krenáa úbo kámenut uttámu, deká léžeši umrénjut. I Iisûs krenná óČité mu gôre, i [p.116] reČé: Tátka, blagudárem ti, óti má slusjáš. I jáze znám óti sékuĩ pát má slúsjaš: amí zardí ljûditu štó sto'at ókulu rekôh, zardí dá verûvat óti tí mê puští. I ká reČé vîe, sôs gulém glâs vikná: Lázare, íspanni nádvor. I ispanná umrénjut, varcáni nózité mu i rácité mu sôs lurí i lícito mu sôs ríza varcánu: mû véle Iisûs: utvarcéite gu, i gû ustavéite dá óde. I mnozína ut Iudêite deká duídôa ná María, vidôa tîe deká Činí Iisûs, i veruvâa ná négu.

NEDELJA.

Ná Vrábnica.

Ot Matŋea.

NÁ toa vrémi, kôga nabliží Iisûs ná Ierusalím, i duídôa ná Viŋsfagî ná Planínata Eleôncka, tógaĩ Iisûs puští dvá Učeníci, i reČé ná nîh. Odéite ná Sélutu štó ekrét vâs: i uf Čásut kê náidite iná mágarica varcána i inó párle záino sôs né'a: otvarcéite [p.117] i mî i duneséite. I akû vî káži nékuĩ něštu, kê kážite, óti ná Gospodýnut mu mû trebûvat: i uf Čásut kê i púšti. I vóa sâtu sá činí dá sâ pláti toa, deká sá

zpuruvâ zardí nîz Profitut, deká véle. Kažéite ná kerkata Siónuva: étu, Cárut ti deká tî íde krótka, i vjahnát návrâs mágaritu, i ná párlitu détitu ná pódjarémnicata. I kâ utídua Učenícite, činía katû ká i puvelé Iisûs. I dunesôa magarícata i párlitu, i kladôa gôre rûbite mu, i gû kačía návrâs tîe. I póvekitu ljûde sî pustel'úvaa rûbite mu ná páhut, i drûzi séčea véiki ut dárvjata, i pusteljûvaa ná páhut. I ljûditu déka ódea nápret, i tîe déka ódea pû nih, víkaa, i vélea: Osanná ná Sýnut Davíduf: blagoslovén toa štó íde uf íme Góspuduvu: Osanná vô víšnih. I kôga flezé vnátre uf Ierusalím, sá putresé sát [p.118] Grát, i véleši: kôí é vóa. I ljûditu vélea, vóa é Iisûs Profitut, deká é ut Nazarét ná Galiléa. I ká vidôa Vladícitu, i Knižóvnicite Čúdbite, štó činí, i décata deká víkaa uf Cárkvata, i vélea: Osanná Sýnut ná Davíd, sá naljutía. I mû rekôa: Čúeš štó vélet vîe? i mû véle Iisus: istína? né ste pejáli níkuipât, óti ut ústite ná décata, i ut tîe štó cícat sî sfaršíl hfálba. I ká i ustavî izlezé nádvor ut Grádut, utíde ná Viθanía: i kuntisá támu.

NEDELJA

Ná Vrábnica. ná liturgía

Ot Ioánna.

PÓnapret ut šes dní ná Vilígden duidé Iisûs ná Viθanía, támu deká Lázar umré, toa štó gû voískresná ut umrénite. Mû pravía úbo vičéra támu, i Márθa Číneši izmét: i Lázam béši idín ut [p.119] tîe déka sédea ná trapézata záino sôs Iisûsa. María úbo zivâ iná lítra nárdá rétku mnogocénu, i pumažá nôzite ná Iisûsa, i sôs kósisite mu i isbrisjá: i kúkjata sá napalní ut myrésmata ná mýrotu. Véle úbo idín ut Učenícité mu, Iúda sýnut ná Símon Iskariótut, štó sákaše dá gû pridáde. Zaštó né sa prudadé vóa mýro zá trístotíni dináre, dá sá dáde ná siromásitu. I vóa gû reČé: né óti ímaše gríža zá siromásitu, amí zaštó béši aramía, i dárčeši késitu, i zapîraše tîe štó klávaa. I Iisûs mû reČé: óstavi ůa zaštó gû Čuvá ná dénut ná zakupánitu mi. Zaštó siromásitu i ímate sékuĩ pát sôs váze, amí méne sékuĩ pát né ma ímate. I mnógu sfét ut čufútitu naučía óti támu é, i duídôa né sálde zá Iisûsa, amí dá vídat i Lázara toa štó gû voískresná ut umrénite. I VladíČite činía niét, dá utépat [p.120] i Lázara. Zaštó mnozína ut čufútitu zardí Lázar sá parakinisûvaa ódea, tá verûvaa ná Iisûsa. Drûgjut dén mnógutu sfét deká utíde ná Práznikut ká Čúa, óti íde Iisûs ná Ierusalím. Zivâa váia ut hurmí, i izlegôa dá gû prisrétat, i víkaa: Osanna: blagoslovén toa štó íde uf íme Góspuduvu, cárut ná Israíl. I Iisûs naidé inó magaréncé, i senná vrâs négu, katû ká é napisánu. Ô kérko ná Sión ním sá bôiš, étu, Cárut ti deká íde vjahnát návrâs párlitu ná magarícata. I vîe né i puznáa Učenícite mu utpérvu: amí kôga sá pruslaví Iisûs, tógaĩ smislía, zaštó vîe béa písáni zardí négu, i vîe Činía ná négu. Sfétut úbo martyrisûvaše štó béši sôs négu, óti vikná Lázara ut gróbut, i gû voískresná ut umrénite. I zardí toa gû prisretôa ljûditu, zaštó Čú óti činí ón vóa nišján.

Links:

The Konikovo Gospel (Bibl.Patr.Alex. 268) - A bilingual vernacular Gospel manuscript from Macedonia (late 18th – early 19th century)

<http://www.helsinki.fi/~jslindst/268/>

<http://www.helsinki.fi/slavicahelsingiensia/preview/sh35/15.pdf>

https://muse.jhu.edu/login?auth=0&type=summary&url=/journals/journal_of_slavic_linguistics/v019/19.1.schallert.pdf